

Ιδιαζουσες Εσωτερικες Συναρτησεις (Singular inner functions)

Υπενθυμιση: Ο πυρηνας Poisson Για $r \in [0, 1)$, $t \in [0, 2\pi]$,

$$\begin{aligned} P_r(t) &:= \sum_{n \in \mathbb{Z}} r^{|n|} e^{int} = \sum_{n=-\infty}^{-1} r^{-n} e^{int} + 1 + \sum_{n=1}^{\infty} r^n e^{int} \\ &= \sum_{k=1}^{\infty} r^k e^{-ikt} + 1 + \sum_{n=1}^{\infty} r^n e^{int} = 1 + 2 \sum_{n=1}^{\infty} r^n \cos nt \end{aligned}$$

Γραφοντας $z = re^{it}$, εχουμε $|z| < 1$ και

$$\begin{aligned} P_r(t) &= \sum_{k=1}^{\infty} \bar{z}^k + 1 + \sum_{n=1}^{\infty} z^n = \frac{\bar{z}}{1-\bar{z}} + \frac{1}{1-z} \\ &= \frac{\bar{z}(1-z) + (1-\bar{z})}{(1-\bar{z})(1-z)} = \frac{1-|z|^2}{|1-z|^2} = \frac{1-r^2}{1-2r \cos t + r^2} \\ &= \operatorname{Re} \left(\frac{1+z}{1-z} \right) \end{aligned}$$

αρα $P_r(t) \geq 0$ και $P_0(t) = 1 = \|P_r\|_{L^1}$. Επισης

$$P_r(t-s) = \operatorname{Re} \left(\frac{1 + re^{i(t-s)}}{1 - re^{i(t-s)}} \right) = \operatorname{Re} \left(\frac{e^{is} + re^{it}}{e^{is} - re^{it}} \right). \quad (1)$$

Ιδιαζουσες Εσωτερικες Συναρτησεις

Ορισμός 1. Μια εσωτερικη συναρτηση $\phi \in H^\infty$ λεγεται ιδιαζουσα εσωτερικη συναρτηση (singular inner function) αν δεν ειναι σταθερη και δεν εχει ριζες στον $\mathbb{D}$.

Παράδειγμα 1. $\phi(z) = \exp\left(\frac{z+1}{z-1}\right)$, $z \in \mathbb{D}$.

Παράδειγμα 2. $\phi(z) = \exp\left(\sum_{k=1}^n a_k \frac{z+e^{i\theta_k}}{z-e^{i\theta_k}}\right)$, $z \in \mathbb{D}$ οπου $a_k > 0$ και $\theta_k \in [0, 2\pi]$.

Θεώρημα 3. Μια $S : \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{C}$ ειναι ιδιαζουσα εσωτερικη συναρτηση αν-ν ειναι της μορφης

$$S(z) = c \exp \left(- \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{it} + z}{e^{it} - z} d\mu(e^{it}) \right), \quad z \in \mathbb{D}$$

οπου $c \in \mathbb{T}$ και μ ειναι κανονικο δετικο μη μηδενικο μετρο Borel στον $\mathbb{T}$ που ειναι καθετο ή ιδιαζον ως προς το μετρο Lebesgue.

(Ενα δετικο μετρο Borel στον $\mathbb{T}$ λεγεται καθετο ή ιδιαζον ως προς το μετρο Lebesgue m αν ειναι συγκεντρωμενο σε ενα m -μηδενικο συνολο $A \subseteq \mathbb{T}$, αν δηλαδη $\mu(A^c) = 0$ και $m(A) = 0$.)

Για την αποδειξη, θα χρειασθει το ακολουθο Θεωρημα αναπαραστασης:

Θεώρημα 4 (Herglotz). Εστω $h : \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{C}$ ολομορφή ώστε $\operatorname{Re} h(z) > 0$ για κάθε $z \in \mathbb{D}$. Τότε υπάρχει κανονικό θετικό μέτρο Borel μ στον $\mathbb{T}$ ώστε

$$h(z) = \frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{it} + z}{e^{it} - z} d\mu(e^{it}) + i \operatorname{Im}(h(0)), \quad z \in \mathbb{D}.$$

Λήμμα 5. Εστω μ κανονικό θετικό μέτρο Borel στον $\mathbb{T}$. Ορίζουμε

$$F(z) := \frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{it} + z}{e^{it} - z} d\mu(e^{it}) \quad z \in \mathbb{D}.$$

Τότε η F είναι ολομορφή στο $\mathbb{D}$.

Απόδειξη. Η συνάρτηση $f(z) = \frac{1+z}{1-z}$ είναι (προφανώς) ολομορφή στο $\mathbb{D}$, επομένως αναπτύσσεται σε δυναμοσειρά $f(z) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n z^n$ που συγκλίνει ομοιομορφα στα συμπαγή υποσυνόλα του

$\mathbb{D}$. Συνεπώς η δυναμοσειρά για την $f(e^{-it}z) = \frac{1+e^{-it}z}{1-e^{-it}z} = \frac{e^{it}+z}{e^{it}-z}$ συγκλίνει ομοιομορφα ως προς $t \in [0, 2\pi]$ για κάθε $z \in \mathbb{D}$ (το σύνολο $\{e^{-it}z : t \in [0, 2\pi]\}$ είναι συμπαγές υποσύνολο του $\mathbb{D}$). Επομένως

$$\begin{aligned} F(z) &= \frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} f(e^{-it}z) d\mu(e^{it}) = \frac{1}{2\pi} \int \sum_{n=0}^{\infty} a_n e^{-int} z^n d\mu(e^{it}) \\ &\stackrel{(u)}{=} \sum_{n=0}^{\infty} a_n \left(\frac{1}{2\pi} \int e^{-int} d\mu(e^{it}) \right) z^n \quad z \in \mathbb{D} \end{aligned}$$

(η ιδιότητα (u) επεται από την ομοιομορφή συγκλιση της σειράς). Δηλαδή η F αναπτύσσεται σε δυναμοσειρά στο $\mathbb{D}$, άρα είναι ολομορφή. $\square$

Αποδειξη του Θεωρήματος Herglotz

Βήμα 1. Θετω $h_s(z) = h(sz)$, όπου $s \in (0, 1)$. Η h_s είναι ολομορφή στον ανοικτό δίσκο με ακτίνα $1/s$, που είναι μια ανοικτή περιοχή του κλειστού δίσκου $\overline{\mathbb{D}}$. Συνεπώς ισχύει ότι $h_s \in H^2$, οπότε ο τύπος του Poisson δίνει:

$$h_s(re^{it}) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \tilde{h}_s(e^{ix}) P_r(t-x) dx, \quad re^{it} \in \mathbb{D}.$$

$$\text{Θετω } F(z) := \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \frac{e^{ix} + z}{e^{ix} - z} \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx \quad : \text{ είναι ολομορφή στο } \mathbb{D} \text{ (λήμμα 5).}$$

$$\begin{aligned} \text{Εχω } \operatorname{Re}(F(z)) &= \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} P_r(t-x) \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx \quad (\text{απο την (1)}) \\ &= \operatorname{Re}(h_s(z)) \end{aligned}$$

οπότε η συνάρτηση $h_s(z) - F(z)$ έχει πραγματικό μέρος = 0 στο ανοικτό και συνεκτικό σύνολο $\mathbb{D}$, άρα είναι σταθερή (αρχή της ταυτοτητας):

$$h_s(z) - F(z) = h_s(0) - F(0) \stackrel{(*)}{=} i \operatorname{Im}(h_s(0)) - 0 = i \operatorname{Im}(h(0))$$

(η (*) ισχυει γιατι $F(0) \in \mathbb{R}$).

Έχουμε λοιπον, για καθε $z \in \mathbb{D}$,

$$h_s(z) = F(z) + i \operatorname{Im}(h(0)) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \frac{e^{ix} + z}{e^{ix} - z} \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx + i \operatorname{Im}(h(0)). \quad (**)$$

Τωρα: να στειλω $s \nearrow 1$ και να δειξω οτι $\operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx \rightarrow d\mu(e^{ix})$ για καποιο μετρο μ , με την καταλληλη «ασθενη» εννοια συγκλισης.

Βημα 2. [Συντομη προσεγγιση] Για καθε $s \in [0, 1)$, θεωρουμε το μετρο

$$\mu_s(E) := \frac{1}{2\pi} \int_E \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx, \quad E \subseteq [0, 2\pi] \text{ Borel}$$

(ειναι θετικο μετρο, γιατι απο τη υποθεση εχουμε $\operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) > 0$ για καθε x .)

Αν το οριο $\lim_{r \nearrow 1} \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix}))$ υπηρχε στη νορμα του $L^1(\mathbb{T})$ θα οριζε μια συναρτηση $k \in L^1(\mathbb{T})$ και θα ειχαμε, για καθε $g \in C(\mathbb{T})$,

$$\frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} g(e^{ix}) k(e^{ix}) dx = \lim_{r \nearrow 1} \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} g(e^{ix}) \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx.$$

Ομως το μονο που μπορουμε να βεβαιωσουμε για τις συναρτησεις $\operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix}))$ ειναι οτι οι νορμες τους στον $L^1(\mathbb{T})$ ειναι ομοιομορφα φραγμενες. Πραγματι, αφου οπως ειδαμε η h_s ειναι ολομορφη σε μια περιοχη του $\mathbb{D}$, οποτε εφαρμοζεται ο ολοκληρωτικος τυπος του Cauchy (ή ο τυπος μεσης τιμης του Gauss) και εχουμε

$$\frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \tilde{h}_s(e^{ix}) dx = h_s(0) = h(s0) = h(0)$$

για καθε s , και συνεπως

$$\|\operatorname{Re}(\tilde{h}_s)\|_1 = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx = \operatorname{Re}(h(0)) \quad \text{για καθε } s \in (0, 1). \quad (*)$$

Αυτο σημαινει οτι τα αντιστοιχα μετρα μ_s ειναι ομοιομορφα φραγμενα στον χωρο $M(\mathbb{T})$ των κανονικων (μιγαδικων) μετρων Borel στον κυκλο $\mathbb{T}$. Ειναι ομως γνωστο (!) οτι τα φραγμενα συνολα στον χωρο $M(\mathbb{T})$ ειναι συμπαγη στην «ασθενη-* τοπολογια», δηλαδη την τοπολογια της κατα σημειο συγκλισης των αντιστοιχων ολοκληρωματων. Κατα συνεπεια, υπαρχει ενα κανονικο μετρο Borel μ στον $\mathbb{T}$ με την ιδιοτητα να υπαρχει ακολουθια (s_n) του $[0, 1)$ με $s_n \nearrow 1$ ωστε

$$\frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} g(e^{ix}) d\mu(x) = \lim_{r \nearrow 1} \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} g(e^{ix}) \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx$$

για καθε $g \in C(\mathbb{T})$.

Εφαρμοζοντας την τελευταια σχεση στην $g(z) = \frac{e^{it+z}}{e^{it-z}}$ βρισκουμε, για καθε $z \in \mathbb{D}$,

$$\begin{aligned} \frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{ix+z}}{e^{ix-z}} d\mu(x) &= \lim_n \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \frac{e^{ix+z}}{e^{ix-z}} \operatorname{Re}(\tilde{h}_{s_{k_n}}(e^{ix})) dx \\ &\stackrel{(**)}{=} \lim_n h_{s_{k_n}}(z) - i \operatorname{Im}(h(0)) \\ &= \lim_n h(s_{k_n} z) - i \operatorname{Im}(h(0)) = h(z) - i \operatorname{Im}(h(0)) \end{aligned}$$

και το θεωρημα Herglotz αποδειχθηκε. $\square$

Βημα 2. [Δευτερη, στοιχειωδης προσεγγιση] Για καθε $s \in [0, 1)$, οριζω τη γραμμικη μορφη

$$\mu_s : C(\mathbb{T}) \rightarrow \mathbb{C} : g \mapsto \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} g(e^{ix}) \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx$$

που ειναι θετικη (αφου $\operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) > 0$ για καθε x) και συνεχης στον $(C(\mathbb{T}), \|\cdot\|_\infty)$, αφου

$$\begin{aligned} |\mu_s(g)| &\leq \|g\|_\infty \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx \\ \text{αρα } \|\mu_s\| &\leq \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \operatorname{Re}(\tilde{h}_s(e^{ix})) dx. \end{aligned}$$

Ειδαμε οτι η h_s ειναι ολομορφη σε μια περιοχη του $\mathbb{D}$, οποτε εφαρμοζεται ο ολοκληρωτικος τυπος του Cauchy:

$$\frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \tilde{h}_s(e^{ix}) dx = h_s(0) = h(s0) = h(0)$$

και συνεπως

$$\|\mu_s\| \leq 2\pi \operatorname{Re}(h(0)) \quad \text{για καθε } s \in (0, 1). \quad (*)$$

Πρόταση 6. Για καθε ακολουθια $s_n \nearrow 1$, η $\{\mu_{s_n}\}$ εχει μια υπακολουθια $\{\mu_{s_{k_n}}\}$ που ειναι « w^* -συγκλινουσα», δηλαδη υπαρχει μια συνεχης θετικη γραμμικη μορφη $\nu : C(\mathbb{T}) \rightarrow \mathbb{C}$ ωστε $\lim_n \mu_{s_{k_n}}(g) = \nu(g)$ για καθε $g \in C(\mathbb{T})$.¹

Απόδειξη. Υπενθυμιζουμε οτι το αριθμησιμο συνολο $\{f_k : k \in \mathbb{Z}\} \subseteq C(\mathbb{T})$ (οπου $f_k(e^{it}) = e^{ikt}$) εχει γραμμικη θηκη (τα τριγωνομετρικα πολυωνυμα) $\|\cdot\|_\infty$ -πυκνη στον $C(\mathbb{T})$. Καθε μ_s ικανοποιει

$$|\mu_s(f_k)| \leq \lambda \|f_k\|_\infty$$

(οπου $\lambda = 2\pi \operatorname{Re}(h(0))$) και συνεπως, γραφοντας $x_s(k) := \mu_s(f_k)$,

$$(x_s(k))_k \in \prod_{k \in \mathbb{Z}} \overline{D(0, \lambda \|f_k\|)}.$$

¹Το συμπερασμα επεται αμεσως, αν χρησιμοποιησουμε το θεωρημα Αλαογλου-Bourbaki για την ασθενη-* συμπαγεια της μπαλας του δυικου του χωρου Banach $C(\mathbb{T})$ (η οποια μπαλα ειναι ασθενως-* μετρικοποιησιμη, αφου ο $(C(\mathbb{T}), \|\cdot\|_\infty)$ ειναι διαχωρισιμος), καθως η οικογενεια $\{\mu_s : s \in (0, 1)\}$ ειναι ομοιομορφα φραγμενη, αρα εχει σημεια συσσωρευσης στην ασθενη-* τοπολογια. Δινουμε μια αυτοδυναμη αποδειξη.

Το $X := \prod_{k \in \mathbb{Z}} \overline{D(0, \lambda \|f_k\|)}$ είναι αριθμησιμο γινομενο συμπαγων δισκων, αρα είναι συμπαγης μετρικος χωρος. Επομενωσ, για καθε ακολουθια (s_n) του $[0, 1)$ με $s_n \nearrow 1$, η αντιστοιχη ακολουθια (x_n) του X οπου $x_n := (x_{s_n}(k))_k$ εχει συγκλινουσα υπακολουθια (x_{m_n}) : υπαρχει $x \in X$ ωστε $\lim_n x_{m_n} = x$, δηλαδη $\lim_n x_{s_{m_n}}(k) = x(k)$ για καθε $k \in \mathbb{Z}$. Η απεικονιση $f_k \mapsto x(k)$ οριζει μια γραμμικη απεικονιση

$$\mu_\infty : \text{span}\{f_k : k \in \mathbb{Z}\} \rightarrow \mathbb{C} : \sum_k c_k f_k \mapsto \sum_k c_k x(k)$$

και, εφοσον καθε μ_s ικανοποιει την $|\mu_s(\sum_k c_k f_k)| \leq \lambda \|\sum_k c_k f_k\|_\infty$ (απο την (*)), το οριο επισης θα την ικανοποιει: $|\mu_\infty(\sum_k c_k f_k)| \leq \lambda \|\sum_k c_k f_k\|_\infty$. Δηλαδη η μ_∞ είναι συνεχης γραμμικη μορφη ορισμενη στον πυκνο υποχωρο $\text{span}\{f_k : k \in \mathbb{Z}\}$ του $C(\mathbb{T})$.

Επομενωσ η μ_∞ επεκτεινεται (λογω συνεχειας) σε συνεχη γραμμικη μορφη $\nu : C(\mathbb{T}) \rightarrow \mathbb{C}$ με $\|\nu\| \leq \lambda$ που ικανοποιει $\nu(f_k) = x(k) = \lim_n \mu_{s_{m_n}}(f_k)$ για καθε $k \in \mathbb{Z}$ και συνεπως (απο γραμμικότητα και συνεχεια)

$$\nu(g) = \lim_n \mu_{s_{m_n}}(g) \quad \text{για καθε } g \in C(\mathbb{T}).$$

Παρατηρουμε οτι η γραμμικη μορφη ν είναι θετικη (δηλ $\nu(g) \geq 0$ οταν $g \geq 0$) ως κατα σημειο οριο των γραμμικων μορφων $\mu_{s_{m_n}}$ που είναι θετικες.

Απο το θεωρημα αναπαραστασης του Riesz (!) [Rud87, Θεωρημα 2.14] υπαρχει ενα (μοναδικο) κανονικο θετικο μετρο Borel μ στον $\mathbb{T}$ ωστε

$$\nu(g) = \frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} g d\mu \quad \text{για καθε } g \in C(\mathbb{T})$$

οποτε

$$\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} g(e^{ix}) d\mu(e^{ix}) = \lim_n \mu_{s_{m_n}}(g) = \lim_n \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} g(e^{ix}) \text{Re}(\tilde{h}_{s_{m_n}}(e^{ix})) dx.$$

Εφαρμοζοντας την τελευταια σχεση στην $g(z) = \frac{e^{it+z}}{e^{it}-z}$ βρισκουμε, για καθε $z \in \mathbb{D}$,

$$\begin{aligned} \frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{ix+z}}{e^{ix}-z} d\mu(e^{ix}) &= \lim_n \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \frac{e^{ix+z}}{e^{ix}-z} \text{Re}(\tilde{h}_{s_{k_n}}(e^{ix})) dx \\ &\stackrel{(**)}{=} \lim_n h_{s_{k_n}}(z) - i \text{Im}(h(0)) \\ &= \lim_n h(s_{k_n} z) - i \text{Im}(h(0)) = h(z) - i \text{Im}(h(0)) \end{aligned}$$

και το θεωρημα Herglotz αποδειχθηκε. □

Παρατήρηση 7. Στη δεση των εκθετικων f_k θα μπορούσε να χρησιμοποιηθει οποιοδηποτε αριθμησιμο συνολο που η γραμμικη του θηκη είναι $\|\cdot\|_\infty$ -πυκνη στον $C(\mathbb{T})$: η μεθοδος αποδειξης που ακολουθησαμε λειτουργει σε οποιοδηποτε διαχωρισμο χωρο Banach.

Στη συγκεκριμενη περιπτωση οι συντελεστες $\|f_k\|$ δεν χρειαζονται, αφου είναι ολοι ισοι με 1.

Εργαλεία για την απόδειξη του Θεωρήματος 3

Παρατήρηση 8. Αν

$$S(z) = c \exp \left(-\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{ix} + z}{e^{ix} - z} d\mu(e^{ix}) \right), \quad z \in \mathbb{D}$$

οπou $c \in \mathbb{T}$ και μ είναι θετικό πεπερασμένο μέτρο Borel στον $\mathbb{T}$, τότε

$$|S(re^{it})| = \exp \left(-\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} P_r(t-x) d\mu(e^{ix}) \right).$$

Απόδειξη. Υπενθυμιζουμε ότι αν $u = e^w$ τότε ² $|u| = e^{\operatorname{Re} w}$. Συνεπώς, αφού $|c| = 1$, έχουμε

$$\begin{aligned} |S(re^{it})| &= \exp \left(-\operatorname{Re} \left(\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{ix} + re^{it}}{e^{ix} - re^{it}} d\mu(e^{ix}) \right) \right) \\ &= \exp \left(-\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \operatorname{Re} \left(\frac{e^{ix} + re^{it}}{e^{ix} - re^{it}} \right) d\mu(e^{ix}) \right) \\ &= \exp \left(-\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} P_r(t-x) d\mu(e^{ix}) \right) \quad (\text{απο την (1)}). \quad \square \end{aligned}$$

Θεώρημα 9. Αν ν είναι θετικό πεπερασμένο μέτρο Borel στον κύκλο $\mathbb{T}$, τότε γράφεται

$$\nu = \nu_s + \nu_a$$

οπou

- $\nu_s \perp m$, δηλαδή υπάρχει σύνολο Borel $A \subseteq \mathbb{T}$ με $m(A) = 0$ και $\nu_s(A^c) = 0$ και
- το ν_a είναι της μορφής

$$\nu_a(E) = \int_E \nu' dm,$$

για κάθε Borel $E \subseteq \mathbb{T}$, οπου ν' είναι μετρήσιμη μη αρνητική συναρτησή στον κύκλο $\mathbb{T}$.

Απόδειξη. Η ισότητα $\nu = \nu_s + \nu_a$ είναι η λεγόμενη «διασπασή Lebesgue» του μέτρου ν . Η υπαρχή συναρτησης ν' ώστε $d\nu_a = \nu' dm$ είναι το Θεώρημα Radon-Nikodym. Μια απόδειξη και των δυο συγχρονως υπαρχει στο [Fol99, Θεωρημα 3.8]. $\square$

Θεώρημα 10 (Θεωρημα Fatou). Αν μ είναι θετικό πεπερασμένο μέτρο Borel στον $\mathbb{T}$, τότε υπαρχει m -σχεδον για κάθε $e^{it} \in \mathbb{T}$ το οριο

$$\lim_{r \nearrow 1} \frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} P_r(t-x) d\mu(e^{ix})$$

και ισονται με $\mu'(e^{it})$. ³

Απόδειξη. [Rud87, Θεωρημα 11.24].

Ερχομαστε τώρα στην απόδειξη του Θεωρήματος 3:

---

² $|u|^2 = \bar{u}u = e^{\bar{w}}e^w = e^{2\operatorname{Re} w}$, αρα

³Σημειωσε ότι η συναρτησή P_r είναι 2π -περιοδική, οποτε η $P_r(t-x)$ στην πραγματικότητα εξαρταται απ το $e^{i(t-x)}$.

Theorem. Μια $S : \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι ιδιόμορφη εσωτερική συναρτησh αν-ν είναι της μορφής

$$S(z) = c \exp \left(-\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{it} + z}{e^{it} - z} d\mu(e^{it}) \right), \quad z \in \mathbb{D}$$

οπου $c \in \mathbb{T}$ και μ είναι κανονικό θετικό μη μηδενικό μέτρο Borel στον $\mathbb{T}$ που είναι ιδιόμορφη ως προς το μέτρο Lebesgue.

Απόδειξη. • Εστω

$$S(z) = c \exp \left(-\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{ix} + z}{e^{ix} - z} d\mu(e^{ix}) \right), \quad z \in \mathbb{D}$$

οπου $c \in \mathbb{T}$ και μ είναι κανονικό θετικό μέτρο Borel στον $\mathbb{T}$ που είναι ιδιόμορφη ως προς το μέτρο Lebesgue.

Να δείξουμε ότι η S είναι εσωτερική συναρτησh. Ξερούμε ήδη ότι η S είναι ολομορφή στον $\mathbb{D}$ (Λήμμα 5).

Για κάθε $z = re^{it} \in \mathbb{D}$ έχουμε

$$|S(re^{it})| = \exp \left(-\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} P_r(t-x) d\mu(e^{ix}) \right).$$

απο την Παρατηρησh (8). Επειδή η P_r καθώς και το μ παίρνουν μη αρνητικές τιμές, έπεται ότι

$$|S(re^{it})| \leq 1$$

αρα $S \in H^\infty$ και $\|S\|_\infty \leq 1$.

Άλλα το μέτρο μ είναι κάθετο στο μέτρο Lebesgue. Δηλαδή στη διασπασh $\mu = \mu_s + \mu_a$, το απολυτά συνεχές μέρος μ_a είναι μηδεν, επομένως η παραγωγός Radon Nikodym μ' μηδενίζεται m -σχεδόν παντού. Επομένως, απο το Θεώρημα Fatou έχουμε

$$\lim_{r \nearrow 1} \frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} P_r(t-x) d\mu(e^{ix}) = \mu'(e^{it}) = 0$$

m -σχεδόν για κάθε $e^{it} \in \mathbb{T}$. Συνεπώς, m -σχεδόν για κάθε $e^{it} \in \mathbb{T}$, το όριο

$$\lim_{r \nearrow 1} |S(re^{it})| = \lim_{r \nearrow 1} \exp \left(-\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} P_r(t-x) d\mu(e^{ix}) \right)$$

υπαρχει και ισουται με $e^0 = 1$. Ξερούμε όμως απο το Θεώρημα Fatou ότι $\lim_{r \nearrow 1} S(re^{it}) = \tilde{S}(e^{it})$, m -σχεδόν παντού. Έχουμε λοιπόν $|\tilde{S}(e^{it})| = 1$ m -σχεδόν παντού, δηλαδή η S είναι εσωτερική συναρτησh.

Τέλος, η S είναι ιδιόμορφη, γιατί δεν είναι σταθερή (αφού $\mu \neq 0$) και δεν έχει ρίζες στο $\mathbb{D}$ (αφού είναι της μορφής $S(z) = e^{g(z)}$).

• Για το αντιστρόφο, υποθετούμε ότι η $S : \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι ιδιόμορφη εσωτερική συναρτησh. Εφόσον δεν μηδενίζεται πουθενά στον $\mathbb{D}$, υπαρχει μια ολομορφή συναρτησh $g : \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{C}$ ώστε

$$S(z) = e^{g(z)} \quad \text{για κάθε } z \in \mathbb{D}.$$

⁴Απόδειξη Η συναρτησh $z \mapsto \frac{S'(z)}{S(z)}$ ορίζεται και είναι ολομορφή στο $\mathbb{D}$, το οποίο είναι ανοικτό και κυρτό σύνολο. Συνεπώς, απο το τοπικό θεώρημα Cauchy, η S'/S έχει παραγωγός: υπαρχει ολομορφή συναρτησh $g : \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{C}$ ώστε $g'(z) = \frac{S'(z)}{S(z)}$. Αν $\phi := e^g$, έχουμε $\phi' = g'\phi = \frac{S'}{S}\phi$ και αρα $(\frac{\phi}{S})' = 0$ στο ανοικτό και συνεκτικό σύνολο $\mathbb{D}$. Έπεται ότι η $\frac{\phi}{S}$ είναι σταθερή στον $\mathbb{D}$, αρα $\frac{\phi(z)}{S(z)} = \frac{\phi(0)}{S(0)}$ για κάθε $z \in \mathbb{D}$. Επιλέγοντας λοιπόν $\phi(0) = S(0)$, δηλ. $e^{g(0)} = S(0)$ έχουμε $e^{g(z)} = S(z)$ στον $\mathbb{D}$ όπως θέλαμε. $\square$

Τώρα, αφού η S είναι εσωτερική και μη σταθερή, έχουμε $|S(z)| < 1$ για κάθε $z \in \mathbb{D}$ οπότε

$$\operatorname{Re} g(z) < 0 \quad \text{για κάθε } z \in \mathbb{D}.$$

Επεται από το Θεώρημα του Herglotz (4) ότι υπάρχει θετικό κανονικό μέτρο Borel μ στον $\mathbb{T}$ ώστε

$$g(z) = -\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{it} + z}{e^{it} - z} d\mu(e^{it}) + i \operatorname{Im}(g(0)), \quad z \in \mathbb{D}$$

και συνεπώς

$$S(z) = c \exp\left(-\frac{1}{2\pi} \int_{\mathbb{T}} \frac{e^{it} + z}{e^{it} - z} d\mu(e^{it})\right)$$

όπου $c := \exp(i \operatorname{Im}(g(0))) \in \mathbb{T}$.

Έχουμε λοιπόν

$$\begin{aligned} |S(re^{it})| &= |\exp(g(re^{it}))| = \exp(\operatorname{Re} g(re^{it})) \\ &= \exp\left(-\frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} P_r(t-x) d\mu(e^{ix})\right) \end{aligned}$$

το οποίο, από το Θεώρημα Fatou, συγκλίνει στο $\exp(-\mu'(e^{it}))$ καθώς $r \nearrow 1$, m -σχεδόν για κάθε $e^{it} \in \mathbb{T}$. Δηλαδή

$$\lim_{r \nearrow 1} |S(re^{it})| = \exp(-\mu'(e^{it})) \quad m\text{-σχεδόν για κάθε } e^{it}$$

και αφού

$$|\tilde{S}(re^{it})| = \exp(-\mu'(e^{it}))$$

m -σχεδόν παντού. Ομως $|\tilde{S}(e^{it})| = 1$ m -σχεδόν παντού, αφού η S είναι εσωτερική. Έχουμε λοιπόν

$$\exp(-\mu'(e^{it})) = 1 \quad \text{σ.π.}$$

οπότε, αφού $\mu'(e^{it}) \in \mathbb{R}$, επεται ότι $\mu'(e^{it}) = 0$, m -σ.π. Δηλαδή στη διασπαση $\mu = \mu_s + \mu_a$, το απολυτα συνεχες μερος μ_a είναι μηδεν, πραγμα που σημαίνει ότι το $\mu = \mu_s$ είναι ιδιάζον, οπως θελαμε. $\square$

Αναφορές

[Fol99] Gerald B. Folland, *Real analysis*, second ed., Pure and Applied Mathematics (New York), John Wiley & Sons, Inc., New York, 1999, Modern techniques and their applications, A Wiley-Interscience Publication. MR 1681462

[Rud87] Walter Rudin, *Real and complex analysis*, third ed., McGraw-Hill Book Co., New York, 1987. MR 924157